

1.ชื่อโครงการวิจัยหรือชื่อเรื่อง:ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเล่นโดยการเล่านิทาน

2.ความสำคัญและที่มาของวิจัย

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2546 ได้กำหนดปรัชญาการจัดการศึกษาและการอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย บนพื้นฐานที่สนองความต้องการตามธรรมชาติของเด็กแรกเกิด – 5 ปี ที่ต้องการความรัก ความอบอุ่น ความเข้าใจ และความจำเป็นที่จะต้องได้รับการพัฒนาทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา อย่างสมดุลต่อเนื่องไปพร้อมกันทุกด้าน ตลอดจนการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมโดยผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการอบรมเลี้ยงดู และให้การศึกษา เพื่อให้เด็กแต่ละคนได้มีโอกาสพัฒนาตนเอง ตามลำดับขั้นตอนของการพัฒนาการอย่างสมดุลเต็มตามศักยภาพ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและวิถีชีวิตของเด็กตามบริบทของชุมชน สังคมและวัฒนธรรมไทย พัฒนาเด็กโดยองค์รวมผ่านการเล่นและกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัย จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้สามารถดำรงชีวิตประจำวันอย่างมีคุณภาพและมีความสุข ประสานความร่วมมือระหว่างครอบครัว ชุมชนและสถานศึกษา

การแย่งของเล่น (Fighting over Toys Issues) หมายถึง การที่เด็กอยากเล่นของเล่นชิ้นเดียวกัน แต่ขาดทักษะในการเล่นร่วมกันกับผู้อื่น หรือทักษะในการแบ่งปัน จึงเกิดการแย่งเพื่อให้ได้ของเล่นชิ้นนั้นมาครอบครอง ทั้งนี้เพราะ เด็กกับของเล่นเป็นของคู่กัน การแบ่งของเล่นและการแย่งของเล่นเองก็เป็นของคู่กัน ดังนั้น เด็กที่แย่งของเล่นกันจึงไม่จัดว่าเป็นเด็กที่มีความผิดปกติแต่อย่างใด เว้นเสียแต่ว่าพฤติกรรมการเล่นดังกล่าวเกินกว่าระดับที่พ่อแม่จะหยุดยั้งได้ และพฤติกรรมที่เหมาะสมไม่สามารถได้รับการปลูกฝังแทนที่ได้ เพราะฉะนั้นจึงเป็นเรื่องสมควรอย่างยิ่งที่ปัญหาการแย่งของเล่นต้องได้รับการแก้ไขตั้งแต่เด็กเริ่มเรียนรู้การเล่นร่วมกับผู้อื่น เพื่อเปลี่ยนจากการแย่งกัน ซึ่งมักนำไปสู่การทะเลาะเบาะแว้ง ให้กลายเป็น “การแบ่งปัน” ซึ่งเป็นคุณสมบัติสำคัญที่จะเป็นประโยชน์ต่อเด็กไปได้ตลอดชีวิต เพราะเด็กทุกคนจำเป็นต้องเก็บเกี่ยวประสบการณ์เพื่อให้เข้าใจ โลก ใบนี้อันและเพื่อเติบโต เด็กต้องเรียนรู้สิ่งของต่างๆ รอบตัว รวมถึงผู้คนรอบข้าง เพื่อพัฒนาทักษะต่างๆ ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา และจริยธรรม ซึ่งบทเรียนเหล่านั้น เด็กสามารถได้รับการเล่น “ของเล่น” และการเล่นของเล่นร่วมกับเพื่อนๆ

ปัญหาการแย่งของเล่นมีความสำคัญอย่างไร

“ของเล่น” ช่วยให้เด็กพัฒนากล้ามเนื้อและการทำงานประสานกันของอวัยวะ รวมไปถึงทำให้เด็กฝึกฝนจินตนาการและสร้างความเพลิดเพลินให้กับตัวเองอย่างสร้างสรรค์ นอกจากนี้ยังมีส่วนสำคัญในการเสริมสร้างความมั่นใจของเด็ก ซึ่งเพิ่มพูนขึ้นทุกครั้งที่เด็กสามารถเล่นของเล่นได้อย่างคล่องแคล่ว รวมถึงยังเป็นแหล่งกำเนิดความสุขของเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อผู้ปกครองให้ความสนใจกับเด็กและสิ่งที่เด็กเล่น หรือแม้กระทั่งเข้ามามีส่วนร่วมในการเล่นด้วย เด็กจะยิ่งรู้สึกได้ว่าตนเป็นที่รักและมีคุณค่า การเล่นของเล่นยังเปรียบเสมือนรากฐานของมิตรภาพ เด็กมักจะสนิทกันได้ง่ายขึ้นด้วยของเล่น พุดคุยกันได้สนุกสนานขึ้นเมื่อพูดถึงของเล่น อีกทั้งของเล่นบางประเภทต้องเล่นเป็นกลุ่ม ซึ่งเพิ่มโอกาสให้เด็กได้ใกล้ชิดกับเพื่อน รวมถึงเรียนรู้การเข้าสังคม โดยของเล่นสามารถสอนให้เด็กเข้าใจความขัดแย้งและการยอมรับ การแบ่งปันและการถูกลงโทษ เด็กมักแย่งของเล่นกันเป็นเรื่องธรรมดา ซึ่งสาเหตุของการเล่นอย่างก้าวร้าว นั้น บางครั้งอาจเกิดจากการที่เด็กได้รับการเสริมแรงพฤติกรรมก้าวร้าวมาโดยไม่ได้ตั้งใจ เช่น เด็กคนหนึ่งอาจผลักเพื่อนล้มลงแล้วแย่งของเล่นไปได้ ในขณะที่เด็กฝ่ายถูกกระทำได้แต่ร้องไห้แล้วเดินจากไป เด็กคนที่เป็นฝ่ายรังแกจึงรู้สึกว่าตนสามารถประสบความสำเร็จได้โดยง่ายด้วยการใช้พฤติกรรมรุนแรง เป็นต้น ดังนั้น จึงควรให้ความสำคัญกับการแก้ปัญหาอย่างใกล้ชิดตั้งแต่เนิ่นๆ เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมที่พึงประสงค์หรือไม่พึงประสงค์ได้เร็วที่สุดหากการแย่งของเล่นและการทะเลาะกันเกิดขึ้นครั้งแล้วครั้งเล่า อาจเป็นสัญญาณเตือนสำหรับปัญหาอื่นที่เด็กกำลังเผชิญอยู่ อาทิ เช่น เด็กอาจตกอยู่ในภาวะความเครียด เศร้า ไม่มีความสุข รวมถึงมีปัญหาในการควบคุมอารมณ์โกรธ นอกจากนี้อาจเกิดจากการที่เด็กได้เห็นและซึมซับการใช้ความรุนแรงในการแก้ไขปัญหา ทั้งจากที่บ้าน โรงเรียน หรือแม้กระทั่งโทรทัศน์ หรือที่แย่ไปกว่านั้นคือ เด็กเป็นเหยื่อของการทารุณจากคนรอบข้างเสียเอง ถึงแม้ปัญหาการแย่งของเล่นจะหายไปเมื่อเด็กโตขึ้น แต่การใช้ชีวิตประจำวันอยู่กับความรุนแรง หรือการไม่รู้จักหลักที่แท้จริงของการแบ่งปันย่อมเป็นสาเหตุของปัญหาอีกมากมาย ซึ่งอาจส่งผลเสียต่อเด็กได้ในระยะยาวรายงานระบุว่าเด็กที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวตั้งแต่ยังเล็ก จะมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวเมื่อโตขึ้นต่อไป ดังนั้นหากเด็กยังคงแย่งของเล่นอย่างรุนแรงโดยไม่ลดหรือเลิก ผู้ปกครองควรปรึกษาแพทย์หรือผู้เชี่ยวชาญทางด้านพฤติกรรมและอารมณ์ เพื่อจัดการปัญหาไม่ให้อารมณ์ทั้งตัวเด็กและผู้อื่นมากยิ่งขึ้นเมื่อเวลาผ่านไป

3.วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยเพื่อต้องการศึกษาการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในตนเองของเด็กปฐมวัยทางด้านพฤติกรรมการเล่น เมื่อได้รับการจัดกิจกรรมการเล่น

- 1.ศึกษาพฤติกรรมด้านสังคมการจัดกิจกรรมการเล่นผ่านการเล่าเรื่องราวแบบบทบาทสมมุติ ในช่วงเวลา ก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลอง และหลังการทดลอง
- 2.เพื่อปรับเปลี่ยนและแก้ไขปัญหาพฤติกรรมการเล่น โดยผ่านการเล่านิทานในรูปแบบบทบาทสมมุติ

4.การทบทวนวรรณกรรมหรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 1.แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเล่น
- 2.องค์ประกอบที่มีผลต่อพฤติกรรม
- 3.ปัญหาและที่มาของพฤติกรรม
- 4.คู่มือหลักสูตร
- 5.ประเภทของนิทานที่ใช้ในการส่งเสริม
- 6.จุดประสงค์ของการเล่านิทาน
- 7.ประโยชน์ของการเล่านิทาน
- 8.ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพฤติกรรมการเล่น
- 9.หลักในการเลือกนิทาน

5.สมมติฐานของการวิจัย

เด็กปฐมวัยเมื่อจัดกิจกรรมการเล่นผ่านการแสดงบทบาทสมมุติ พฤติกรรมการเล่นกับเพื่อน หลังการทำกิจกรรม พฤติกรรมการเล่นลดลง

6.ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเด็กชาย – หญิง อายุระหว่าง 3– 4ปี จำนวน 29คน ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลย่านดินแดง อำเภอพระแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

2. ตัวแปรในการวิจัย

ตัวแปรต้น คือ กิจกรรมการเล่นผ่านการเล่าเรื่องราวบทบาทสมมุติ

ตัวแปรตาม คือ เด็กแย่งของเล่น

7.ระเบียบวิธีวิจัย

- 1.กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 2.จัดทำแผนการปฏิบัติงานการวิจัย
- 3.เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 4.สร้างแบบบันทึกพฤติกรรม

8. ประโยชน์หรือผลที่คาดว่าจะได้รับ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน จากการทำกิจกรรมการเล่นิทาน เด็กสามารถลดพฤติกรรมก้าวร้าวของเล่นกับเพื่อน และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเล่นเข้าสู่สังคมได้ดียิ่งขึ้น

9. ประเภทหรือรูปแบบของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการทดลองตามแบบวิจัย one-Group pretest posttest Design

10. สถานที่ดำเนินการวิจัย

โรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลย่านดินแดง ตำบลลิป็น อำเภอพระแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

11. การบริหารงานวิจัย และระยะเวลาของแผนการดำเนินงาน

การวิจัยครั้งนี้ทำการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โดยมีระยะเวลาในการทดลอง 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน ในแต่ละวันทำการทดลอง 1 ครั้ง ในกิจกรรมเสรี ครั้งละ 20 นาที

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การจัดกิจกรรมการเล่นิทานผ่านการแสดงบทบาทสมมุติ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

บันทึกข้อมูลในแบบบันทึกพฤติกรรมการเล่นของเด็ก และแบบสังเกตพฤติกรรม ในช่วงเวลาก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลอง และหลังการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัย ก่อนการทดลองระหว่างการทดลองหลังการทดลอง

**องค์ประกอบของโครงการวิจัย
เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน**

นำเสนอ

อาจารย์กฤษมา ใจสบาย

จัดทำโดย

นางสาวชุตินา อานนท์

รหัส 571291321176 G6

งานนี้เป็นส่วนหนึ่งของรายงานวิชา การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อ 1044403

แบบสังเกตพฤติกรรมด้านสังคมของเด็กปฐมวัย

ชื่อผู้สังเกต.....นามสกุล.....
 ชื่อนักเรียน.....นามสกุล.....ชั้นอนุบาล.....
 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.
 คำชี้แจง ทำเครื่องหมาย ลงในช่องที่เด็กปฏิบัติตนเองได้โดยทำการบันทึกดังนี้

ช่องระดับคะแนน 3 บันทึกเมื่อเด็กปฏิบัติตนเองไม่มีการกระตุ้น
 ช่องระดับคะแนน 2 บันทึกเมื่อเด็กปฏิบัติตนเองเมื่อได้รับการกระตุ้น
 ช่องระดับคะแนน 1 บันทึกเมื่อเด็กไม่ปฏิบัติแม้ได้รับการกระตุ้น

พฤติกรรมทางสังคม	ผลการประเมิน			หมายเหตุ
	3	2	1	
1 การรู้จักตนเอง ช่วยเหลือตนเอง				
1.1 การแก้ปัญหาในขณะที่ทำกิจกรรม				
1.2 การมีส่วนร่วมในขณะที่ทำกิจกรรม				
1.3 มั่นใจตนเอง กล้าพูดกล้าแสดงออกในขณะที่ทำกิจกรรม				
1.4 ระมัดระวังการดูแลตนเองให้ปลอดภัย ในขณะที่ทำกิจกรรม				
2.ปฏิบัติตามมารยาทและวัฒนธรรมไทย				
2.1 ใช้วาจาสุภาพเหมาะสมกับวัย ในขณะที่ทำกิจกรรม				
2.2 แสดงความเคารพเมื่อพบผู้ใหญ่ ในขณะที่ทำกิจกรรม				
2.3 แสดงอาการขอบคุณเมื่อรับของจากผู้ใหญ่				
3อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้				
3.1 เล่นและทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ในขณะที่ทำกิจกรรม				
3.2 ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ในขณะที่ทำกิจกรรม				
3.3 ปฏิบัติตามข้อตกลง ในขณะที่ทำกิจกรรม				
3.4 เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี ในขณะที่ทำกิจกรรม				
4คุณธรรมและจริยธรรม				
4.1 ช่วยเหลือและแบ่งปัน ในขณะที่ทำกิจกรรม				
4.2 มีวินัย รับผิดชอบ ในขณะที่ทำกิจกรรม				
4.3 แสดงความรักและเมตตา ในขณะที่ทำกิจกรรม				
4.3 รอคอยตามลำดับก่อนและหลัง ในขณะที่ทำกิจกรรม				

